కథా కౌముది

ఊయల

తటవర్తి నాగేశ్వరి

పిడపర్తి వెంకటరమణశర్మగారి జ్ఞాపకార్థం
కౌముది నిర్వహించిన కథల పోటీ (2021)లో
బహుమతి పొందిన కథ

"అంత విలువైన ప్లేస్ లో ఊయల ఎందుకండీ.?" అంది లహరి.

"ఏదో అమ్మా, నాన్న ముచ్చటపడి వేయించుకొన్నారు.. వదిలేద్దూ.." అన్నాడు సూర్యనారాయణ.

అలా అతడు భార్యకు నచ్చచెప్పడం పదోసారి.

"అంతగా ఊయలలో ఊగాలని ఆ ఆదిదంపతులకు ఉంటే... అదేదో వరండాలో వేయించండి. ఎంచక్కా ఊగుతూ వాళ్ళు ఎంజాయ్ చేస్తారు"అంది లహరి వ్యంగ్యంగా.

భార్యని విచిత్రంగా చూశాడు."ఎవరో ఒకరు ఇంటికి వస్తూ వుంటారు పోతూ వుంటారు.వరండాలో ఊయల వేసుకొంటే మాత్రం ఏం ఎంజాయ్ చేయగలరు...?" అన్నాడు సూర్యనారాయణ.

"నా ఉద్యేశ్యం మీకు అర్ధం కావడం లేదు.."అని భార్య ఏదో చెప్పబోతుంటే..

"ఆ విషయం వదిలెయ్యి.." అని చేతులెత్తి దండం పెట్టాడు.

"మీది మొద్దు బుర్ర..ఏదీ ఒక పట్టాన అర్ధమై చావదు" గొణిగింది లహరి.

భార్యాభర్తల మాటలు , హాల్లో వున్న సరస్వతికి వినిపిస్తూనే వున్నాయి.ఆ సమయంలో ఆమె భర్త రఘురాం కూరగాయల కోసం మండీకి వెళ్ళి వున్నాడు.సాయంత్రం ఐదు కాగానే ఈశాన్య దిశలోని, ఆ ఖాళీ స్థలం లో వేసి వున్న ఆ

ఊయలలో ఊగడం ఆ దంపతులకు ఇష్టం. భార్యని ఆ ఊయలలో కూర్చోపెట్టి రఘురాం ఊపుతుంటాడు. ఒక్కోసారి రఘురాం కూర్చుంటే సరస్వతి ఊపుతుంది.

ఆ ఊయలలో కూర్చొని వున్నప్పుడే , భర్తకి ఇష్టంగా “టీ” తెచ్చి అందిస్తుంది సరస్వతి.

ఒక్కోసారి సరస్వతి ఊగుతూ ఎంజాయ్ చేస్తుంటే , రఘురాం తానే స్వయంగా వేడి..వేడి పకోడీలు వేసుకొని తెచ్చి ఇస్తుంటాడు. ఇద్దరూ ఊయల్లో కూర్చొని తింటారు. కొత్తగా పెళ్లైన దంపతులు కూడా అంత సంతోషంగా కన్పించరు. ఇద్దరికీ ఇష్టమైన ప్రదేశం అది. పాతికేళ్ళ సంసారిక జీవితంలో ఎన్నో ఆటుపోట్లు ఎదుర్కొన్నారు ఆ దంపతులు. అప్పట్లో కంపెనీకి అర్ధాంతరంగా లాకౌట్ ప్రకటిస్తే రఘురాం తల్లడిల్లి పోయాడు. ఏం పని చేసి పిల్లలని కాపాడుకోవాలి? చదివించు కోవాలి అని బెంగపడుతుంటే సరస్వతే ఆధారం అయ్యింది. కుట్టు మెషిన్ మీద పది మంది బట్టలు కుడుతూ , కుటుంబాన్ని నిలబెట్టింది. అప్పట్లో కరీంనగర్‌లో వుండేవాళ్ళు.ఒక మిత్రుడు ద్వారా జాబ్ రావడంతో, హైద్రాబాద్ కి షిఫ్ట్ అయ్యారు. సరస్వతి కుటుంబం పట్ల అంత బాధ్యతగా వుండేది.

అందుకే రఘురాంకి , భార్యపైన ఎనలేని ప్రేమ. సూర్యనారాయణతో పాటు ఆమనికి కూడా వాళ్ళు జన్మనిచ్చారు. ఆమనికి చిన్న వయస్సులోనే పోలియో సోకింది. భార్యాభర్తలు అల్లాడి పోయారు. సరస్వతి ఎంతో ఓర్పుతో కూతుర్ని చూసుకొనేది.ఇంటిని సముదాయించుకుంటూనే పిల్ల ఆలనాపాలనా చూసుకొనేది. ఒక్క పోలియో అయితే అంత సమస్య అయ్యేదికాదేమో..మెంటల్ మెచ్యూరిటీ కూడా తక్కువగా వుండేది ఆమనికి. బిడ్డల్ని కనురెప్పగా చూసుకొనేది సరస్వతి.

“ఇలాంటి బిడ్డను మాకెందుకు ఇచ్చావురా భగవంతుడా” అని కూతుర్ని చూసుకొని రఘురాం వాపోతే

“బంగారం లాంటి కొడుకుని కూడా ఆ దేవుడే కదండీ ఇచ్చింది. భగవంతుడు ఏమిస్తే అది స్వీకరించడం మన విధి..” ఓదార్చేది.“మనుషుల సహనాన్ని పరిక్షించేందుకే భగవంతుడు ఇలా చేస్తుంటాడు. అలా బెంగ పడితేఎలాగండీ.”అని కూడా అనేది.

మానసికంగా మెచ్యూరిటీలేకున్నా సూదంటు రాయిలా ఆకర్షించే రూపం ఉండడంతో ఆమనికి పెళ్లి సంబంధం కుదిరింది.కూతురికి పెళ్లి చేసిన తర్వాత సూర్య నారాయణ కెరీర్ కూడా వాళ్లకో సవాలుగా నిలిచింది. సూర్యం పెద్దగా చదువు మీద శ్రద్ధ పెట్టేవాడు కాదు.సరస్వతి దగ్గరుండి చదివించేది. ఎట్టకేలకు బి.టెక్ చేసి ఒక కంపెనీలో జాబ్ సంపాదించుకున్నాడు.లహరి ఇంటి కోడలయింది. అత్తా మామ అన్యోన్యత ఆ అమ్మాయికి ఎందుకో నచ్చేది కాదు.యువ దంపతుల్లా వాళ్లు తనకి కన పడేవాళ్లు. అంత ప్రేమ తనపై సూర్య చూపడం లేదని కూడా లహరి దెప్పుతూ వుండేది.

“మీ అమ్మా నాన్న చూడు... చిలుకా గోరింకల్లా ఎంతో చక్కగా కబుర్లు చెప్పుకుంటుంటారో. మీరు ఆఫీసులో పనిచేసేదే కాకుండా ఇంటికొచ్చి కూడా ఆ ల్యాప్‌ట్యాప్ ముందేసుకొని కాలక్షేపం చేస్తారు” అనేది.

“వర్క్ పెండింగ్‌లో వుంటే ఏం చేయాలి లహరీ..” అనేవాడు.

అన్నింటికంటే కూడా , అత్తామామ ఆ ఊయలలో కూర్చొని కబుర్లు చెప్పుకోవడం కిలకిలా నవ్వుకోవడం చూస్తుంటే ఆ అమ్మాయికి గుండె దహించివేస్తూ వుండేది. చీటికి మాటికి గొడవ పెట్టుకొనే తన తల్లిదండ్రులను ఊహించుకొనేది. వాళ్లు ఊహల్లోకి రాగానే అత్తా మామలపై మరింత అసూయ పెరిగేది. వాళ్ల సంపూర్ణ ఆనందానికి కారణమైన ఆ ఊయల తీసివేయించాలన్న నిర్ణయానికి వచ్చింది లహరి.

లహరి ఆలోచనల్లో వుండగానే మావయ్య రఘురాం బయటనుండి వచ్చాడు.

కూరగాయలు భార్య చేతికి ఇస్తూ..“కూరగాయల ధరలు మండిపోతున్నాయ్ సరసూ..”అన్నాడు.

“ఎంత మండినా కొనకా తప్పదూ..తినకా తప్పదు కదా..జీవుడు ఉన్నంతకాలం దేహ చింతన అనివార్యం కదా ” అంది వేదాంత ధోరణిలో.

“టమాటాలు వందరూపాయలు అమ్ముతున్నారు. కాస్త జాగ్రత్తగా వాడండి...” చెప్పాడు.

అక్కడికి లహరి వచ్చింది. కూరగాయలు తీసి ఫ్రిజ్‌లో పెడుతూ...

“టమోటా ప్లేస్‌లో కాస్త చింతపండు వేసే సరిపోతుంది కదా మావయ్యా..” అంది.

“అవునమ్మా.ఆ మధ్య ఉల్లిపాయల ధరలు కొండెక్కినప్పుడు కూడా అసలు తాళింపులో ఉల్లిపాయలు వేసుకోవడమే మానేసాంగా” గుర్తు చేసాడు.

“మామా కోడళ్లు కాస్త పొదుపు చర్చలు ఆపండి” అంది కాస్త కోపంగానే సరస్వతి.

భార్య మూడ్ ఎందుకో బాగలేదని అర్థమైంది రఘురాంకి.

“ఇలా పైసా పైసా పొదుపు చేయబట్టే కదా ఇంత ఇల్లు కట్టించగలిగారు అత్తయ్యా” అంది లహరి.

“అవును తల్లీ..బాగా చెప్పావు” అన్నాడు రఘురాం.

“ఇల్లంటే నాలుగు ఇటుకరాళ్లు తలుపు ద్వారబంధాలు కాదు. అనురాగం ఆత్మీయత రంగరించుకున్న ఒక పొదరిల్లు.” అంది సరస్వతి.

“మీ అంత పొయిట్రీ నాకు రాదులే అత్తయ్యా.అయినా మీ పొదరిల్లు కాన్సెప్ట్ కి భంగం ఏమైనా కలిగిందా..” అంది లహరి.కోడలి వైపు అదోలా చూసింది సరస్వతి.

“పుస్తక పరిజ్ఞానం మీ అత్త మన దగ్గరే బాగానే ప్రదర్శిస్తుందిలే తల్లీ... కాస్త కాఫీ కలిపి పట్టుకు రామ్మా” అన్నాడు రఘురాం.

“అలాగే మావయ్య.” అని లహరి వంటగదిలోకి వెళ్లింది.

కోడలు లోపలికెళ్లాక “ఈ ఇంట్లో ఏ మూల చూసినా నువ్వే కన్పిస్తావు సరసూ” అన్నాడు.

“గుర్తు కు రావడం ఏంటండీ.. ” అంది వింతగా భర్తను చూస్తూ.

“నీ కొడుకు ఒక ప్రపోజల్ తెచ్చాడు.” చెప్పాడు అంకురార్పణగా వంటగదివైపు చూస్తూ...

కోడలు వినడం లేదని నిర్ధారించుకున్నాక “ఈ ఇల్లు అమ్మేసి గేటెడ్ వే కమ్యూనిటీలో అపార్ట్మెంట్ తీస్తాడట. ఇల్లు అమ్మగా వచ్చిన డబ్బుని డౌన్ పేమెంట్ కింద కడతాడట.” చెప్పాడు.

పక్కలో బాంబు పడ్డట్టు అదిరి పడింది సరస్వతి. “వాడికి ఇదేం బుద్ధి..?” గొణుక్కుంది.

“భార్య ఉయ్యాల మాత్రమే కూల్చాలనుకుంది. మొగుడు ఇల్లే లేపెయ్యేలనుకుంటున్నాడా?” అనుకుంది స్వగతంలో. కొడుకు కోడలు మధ్య జరిగిన సంభాషణ చెప్పాలనుకుంది.

“ఇల్లే అమ్మాలనుకున్న తర్వాత ఇక ఉయ్యాలదేముంది..?” అనుకుంది.

ఇంటికి స్థలాన్ని సమకూర్చుకోవడానికి ఆ తర్వాత ఇల్లు కట్టుకోవడానికి ఎంత కష్టపడ్డారో అంతా గుర్తుకొచ్చింది సరస్వతికి. సకాలంలో అద్దె కట్టకపోతే , ఇంటి యజమానులు మాట్లాడే మాటలు చాలా అవమాన కరంగా ఉండేవి. “ఇంత ఇంటికి రెంట్ కట్టలేకపోతే , ఎక్కడన్నా మీ స్థాయికి గుడిసె దొరికితే అందులో చేరిపోండి” అనేవారు కొందరు. “ప్రభుత్వం మీలాంటి 'పేదలకోసమే ఇల్లు కడుతుంది ధర ఖాస్తు చేసుకోండి.” అని సలహా ఇచ్చేవాళ్లు మరికొందరు. భర్త సంపాదించిన డబ్బును పొదుపు చేస్తూ , తాను కూడా ఎంతో కొంత సంపాదిస్తూ.. దాచుకున్న డబ్బుని చీటీ వేసి , ముందుగా స్థలం కొన్నారు. పిల్లల్ని ఒక వైపు చదివించుకుంటూనే మరోవైపు పొదువు చేస్తూ , ఇల్లు మొదలు పెట్టారు.ఇంటికి ఈశాన్యం వైపు జాగా మిగిల్చి , అందులో ఊయల వేయాలన్నది సరస్వతి కోరిక. రఘురాం భార్య కోరికను కాదనలేదు. ఖాళీ జాగాలో రెండు ఇనుప స్తంభాలు పాతి, బలంగా ఉండే విధంగా పెద్ద చక్క బల్లతో ఊయల పెట్టించాడు.

సరస్వతి జీవితంలో తనని ఏమీ కోరుకోలేదు. రక్త మాంసాలు కరిగించి తనకీ,పిల్లలకీ చాకిరి చేసింది. వానప్రస్థ దశలో కోరిన చిన్న చిలిపి కోరిక ఇష్టంగా తీర్చాడు. ఇల్లు అమ్మేస్తే తను ఇష్టపడి ఏర్పాటు చేసుకొన్న ఊయల ఆ గేటెడ్ వే కమ్యూనిటీ అపార్ట్మెంట్ లో వేసుకోవడం సాధ్యంకాదు. అసలు అంత జాగా కూడా వుండే అవకాశం ఉండదు. అందుకే ఇల్లు అమ్మాలన్న కొడుకు ఆలోచనకు 'నో ''చెప్పాలని నిర్ణయించుకున్నాడు రఘురాం.

“ప్లాన్ రివర్స్ అయిందన్నమాట” అంది లహరి.

“ఏంటీ..?” అన్నట్టు చూశాడు సూర్య నారాయణ...

“అదే.. ఇల్లు అమ్మి గేటెడ్ వే కమ్యూనిటీలో ఇల్లు కొనాలనుకున్న నీ ప్లాన్ రివర్స్ అయిందన్న మాట..”

“ఇందులో ప్లాన్ ఏముంది. ఇల్లు అమ్మడం ఇష్టం లేదని నాన్నచెప్పాడు. కాదనే హక్కు నాకెక్కడిది”అన్నాడు

“బుద్ధావతారం..” అనకుంది.

భార్యముఖం మాడిపోవడం చూసి “నువ్వేమీ నిరుత్సాహ పడకు. అమ్మతో కూడా మాట్లాడుతాను.” చెప్పాడు.

"మీ నాన్న మాట , మీ అమ్మ అంగుళం కూడా జవదాటదు.." అంది.

"అదేం లేదు..అమ్మ నా మాట వింటుంది." చెప్పాడు ధీమాగా.

"చూద్దాం.." అంది తలెగరేస్తూ.

తండ్రి బయటకు వెళ్లడం చూసి తల్లిని కదిలించాడు సూర్యనారాయణ.

కొడుకు వైపు ఎగాదిగా చూస్తూ. "ఇంత విశాలమైన ఇల్లు , మంచివాతావరణం అక్కడ దొరుకుతుందంట్రా.." అంది.

"అక్కడే అన్నీ దొరుకుతాయ్ మమ్మీ... ఇలా కూరగాయలకు నాన్న మార్కెట్కువెళ్లనవసరం లేదు. పచారి కొట్టు సామాన్లు కూడా వెళ్లనక్కరలేదు. అన్నీ మన దగ్గరకే వస్తాయ్" చెప్పాడు.

"అక్కడ జైల్లో ఉన్నట్టు వుంటుందిరా మీ నాన్నకు అసలు ఊపిరి ఆడదు. కాలూ,చెయ్యి ఆయనకు ఒక దగ్గర వుండదు కదా... ఇదిగో ఇప్పుడు చూడు..కూరగాయల కోసమని వెళ్తాడా , రెండుమూడు గంటలు 'స్నేహితుతో బాతాఖానీ వేసుకొని వస్తాడు. ఆయనకదో ఆనందం." అంది.

మాట్లాడేది ఇక ఏమీ లేక భార్య దగ్గరకొచ్చి అదే చెప్పాడు.

"ఎక్స్పెక్ట్ చేశా.." అంది లహరి.

భార్యవైపు సూర్య అదోలా చూశాడు.

"అవునండీ నేను ఊహించినట్టే ఆమె మాట్లాడారు.."అంది లహరి.

"సరేలే , ఇక ఆలోచించకు. గేటెడ్ వే కమ్యూనిటీలో చేరే అదృష్టం ఇప్పటికి లేదనుకుంటాను"అన్నాడు.

లహరి ఆలోచిస్తూ "మనస్సుంటే మార్గం ఉండకపోతుందా " అనుకుంది.

గేటెడ్వే కమ్యునిటీ ఆలోచన భర్తకు చెప్పింది లహరే.

కొడుకు అభ్యర్థన గురించి చెప్పింది సరస్వతి. "అమ్మని రాయబారిగా పంపాడా?" అడిగాడు.

"రాయబారం ఏం లేదు.వాడి మనసులో మాట చెప్పాడు.నే చెప్పాల్సింది చెప్పాను." అంది.

"ఏం చెప్పావు ?"అడిగాడు.

"మీతో ఎందుకు చెప్తాను?" అంది నవ్వుతూ. భార్యవైపు సుదీర్ఘంగా చూసాడు. చెదరని చిరునవ్వు ఎన్ని కష్టాలు వచ్చినా బెదరని ధీరత్వం సరస్వతికే సొంతం. సంసారం ఈదడానికి ఎన్నో సమస్యలను ఎదుర్కొన్న సహనశీలి తను.క్షమయా ధరిత్రి అన్న పదానికి నిలువెత్తు నిదర్శనం తను. ఎవరినీ కోప్పడినట్టు తను చూడలేదు.ఎంతో ఓర్పు ఆమె స్వంతం.కాలం అంచుల వెంట నడుస్తూ ఇచ్చే కొండంత ఓదార్పు తనకి ఊరటనిస్తుంది. కరణేశు మంత్రిలా తానిచ్చే ప్రతి సలహా జీవిత పర్యంతం వరకూ వినియోగపడుతూనే వున్నాయ్. శయనేశు రంభ అని ఎందుకన్నారో తెలీదు కానీ తనతో

సరస్వతి గడిపిన ప్రతి నిముషం ఒక అద్భుత ఘడియే. మధురమైనరోజే. సంపూర్ణ స్త్రీ తత్వంతో తొణికిసలాడే తన భార్య సరస్వతి ఆ రోజు కుప్పకూలినప్పుడు తనకి ఊపిరాడలేదు.

సూర్యకి అప్పటి కింకా పెళ్లి కాలేదు. జాబ్‌లో చేరాడు. ఆ సమయంలో ఆఫీసుకి వెళ్లివున్నాడు.

అన్ని పరిక్షలు అయ్యాక డాక్టర్లు "ఎన్ని రోజులు బ్రతుకుతుందో చెప్పలేం "అన్నారు.

తనకి వినపడలేదని అనుకున్నాడు కానీ తను చప్పున భర్త చేయి పట్టుకొని "వాడికి చెప్పకండీ.." అంది.

"చెప్పకుండా ఎలా ఉండగలనూ సరసూ" అన్నాడు.

"చెబితే వాడి గుండె అసలు తట్టుకోలేదండీ" అంది

దిగాలుగా చూశాడు. అన్నింటికీ తనపై ఆధారపడే కొడుకు ధ్యాసని మరో స్త్రీ వైపు మళ్లించాల నిర్ణయించుకొని " నెలలో వాడి పెళ్లి చూడాలని వుంది" అంది.

"అంత తొందరగా సంబంధం ఎక్కడ దొరుకుతుంది?" అన్నాడు.

దూరపు బంధువు లహరి గురించి చెప్పింది. తనని ఆ మద్య ఒక పెళ్లిలో చూసిన విషయం గురించి చెప్పింది. లహరి తలితండ్రుల గురించి రఘురాంకి తెలుసు. విడాకుల వరకూ ఆ పిల్ల తల్లితండ్రులు వెళ్లారు.

"ఆ ఇంటి సంబంధం మనకెందుకు సరసూ..?" అన్నాడు.

"తల్లిదండ్రుల తప్పులకు పిల్లల్ని శిక్షిస్తారా?" అంది. రఘురాంకి ఏం మాట్లాడాలో అర్ధం కాలేదు.

"పిల్ల బంగారు బొమ్మ లా వుందండీ "అని భర్తని కన్విన్స్ చేసింది.

తనకి తెలిసిన సమాచారం చెబుతూ "వంటా వార్పు లో అమ్మాయి మంచి ప్రావీణ్యురాలే" అని ప్రమోట్ చేసింది.రఘురాం "ఊ'కొట్టక తప్పలేదు.

సూర్యనారాయణ "నీ ఇష్టం మమ్మీ.." చెప్పాడు.

నెల తిరిగేసరికల్లా కొడుక్కి పెళ్లి చేశారు,.సరస్వతి ప్రాణం గట్టిదే... ప్రాణం నిలిచింది.

"చిన్నప్పుడు ఆరుబయట వెన్నెల్లో ఊయల ఊగాలని నాకు ఉండేది. అదిగో అక్కడ ఒక ఉయ్యాల నాకోసం వేయించండి " అంది.

రఘురాం కాదనకుండా ఆ పని చేశాడు. ఊయల ఊగేప్పుడు సరస్వతి కళ్లలో మెరిసే మెరుపంటే అతడికి చాలా ఇష్టం. ఏరికోరి కోడల్ని తెచ్చుకుంటే కోడలు తల కొరివిలా మారిందా? సరస్వతి తల విదిల్చింది.

"సరే నువ్వు చెప్పినట్టే ఇల్లు అమ్మే ఆలోచనను వాయిదా వేద్దాం నాన్నా. కానీ.." అని ఆగాడు సూర్య.

భర్త పక్కన ఉన్న లహరి ఎంటరయిపోయి "ఆ ఊయల కట్టిన స్థలంలో రెండు షాపు రూంలు వేయిస్తే అద్దె వస్తుంది కదా మావయ్యా.." అంది.

రఘురాం కి ఏం మాట్లాడాలో అర్ధం కాలేదు.

"ఊయల కావాలంటే పెరట్లో వేయిస్తాం " అంది.

"పెరట్లో ఇరుకు స్థలంలో ఊయల ఊగడానికి , ఇలా ఆరుబయట విశాలమైన స్టలంలో ఊగడానికి

తేడా లేదా? అలల్లా తేలి వచ్చే మలయ పవనం మధ్య ఊయల ఊగడం అనే ఇష్టమైన ఆ ప్రక్రియ సాగుతుంటే సరస్వతి మనస్సు ఎంతో ఆనంద పడుతూ వుంటుంది. ఎందుకు వీళ్లకి ఈ స్థలం మీద దృష్టి మళ్లింది. ఈ ఆఖరి రోజుల్లో సరస్వతిని ఆనందపెట్టకుండా ఎలా ఉండగలడు..?"

రఘురాంలో ఎడతెరిపి లేని ఆలోచనలు. "నిన్న వీరాస్వామి దారిలో కన్పించాడు నాన్నా. తన సిమెంట్ వ్యాపారం కోసం బస్తాలు వేసుకోవడానికి మన ఊయల పెట్టిన స్థలంలో షాప్‌రూంల్లా షెడ్ వేసిస్తే తీసుకుంటానని చెప్పాడు. అద్దెకూడా ఇరవై వేలకు పైగా ఇస్తానన్నాడు. పైగా షాపు రూము కట్టడానికి అయ్యే ఖర్చు కూడా తనే భరిస్తానని చెప్పాడు.మనకిచ్చే రెంట్‌లోనే అతడి అప్పు కట్ చేసుకొంటానని చెప్పాడు" చెప్పాడు, సూర్య నారాయణ.

"ఇంతోటి స్థలానికి అంత అద్దె రావడం అంటే మాటలు కాదు కదా మావయ్యా.." అంది లహరి.

వీరాస్వామి లహరికి దూరపు బంధువు కూడా. సరస్వతి వింటూ నిల్చొంది.

"అందరి కళ్లూ ఈ స్థలం మీదే" గొణుగుతూ బయటకు నడిచాడు రఘురాం.

"ఆయనకి ఇష్టం లేని పనిని చేయమని ఎందుకు ఫోర్సు చేస్తారు? " అంది సరస్వతి.

"మావయ్యగారి మీద ఎందుకు చెప్తారు , మీకిష్టం లేదని చెప్పండి అత్తయ్యా.." అంది లహరి కోపంగా.

కోడలి వైపు చురుగ్గా చూసింది సరస్వతి.

అదేం పట్టించుకోకుండా "ఈయనగారి సంపాదన మీ కీమో థెరఫీకి, మామయ్యగారి మందులకే సరిపోతుంది. చంద్రునికో నూలుపోగులా ఈ స్థలం ఉపయోగపడి నాలుగు డబ్బులు పోగు పడితే అవి మీ అబ్బాయికి వేడినీళ్లకి చన్నీళ్లలా ఉపయోగపడతాయి కదా..!" అంది లహరి.

"మీ మావయ్యకి సిమెంట్ వాసన పడదు. ఆయనకి ఆస్తమా సమస్య కూడా వుంది. సిమెంట్ గోడౌన్ ఎలా కడతారు?" అంది సరస్వతి.

"దేశంలోని అన్ని వ్యాధులు మన ఇంట్లోనే ఉన్నట్టు వున్నాయ్" అంది లోగొంతుకతో లహరి.

సూర్యనారాయణ భార్యవైపు కాస్త కోపంగా చూశాడు.

"నామీద కారాలు మిరియాలు నూరడం కాదు. మీ అమ్మా నాన్నల దగ్గర చూపండి మీ ప్రతాపం." అని లోనికి వెళ్లింది.

"ఏం చెప్పినా కాదనడానికి మీరు నిర్ణయించుకున్నారా అమ్మా" అన్నాడు సూర్య నారాయణ.

కొడుకు వైపు చురుగ్గా చూసింది సరస్వతి...

"లేకుంటే ఈ వయస్సులో ఊయల ఊగాలనే కోరిక ఎందుకమ్మా. ఆ ల్యాండ్ ప్లేస్ ఇస్తే , షాపు రూంలు కట్టుకుంటాం కదా? పైగా లహరి చెప్పిన ప్లాన్ కూడా బాగుంది. మొన్నామధ్య వీరాస్వామి ఇంటికి వెళితే ఆయన భార్య కూడా లహరికి ఈ సలహానే ఇచ్చిందట."

సరస్వతి కొర కొరా చూసింది.

"ఏదో ఇంట్లో బోరుగా వుంది అలా మా బంధువు వీరాస్వామి ఇంటికి వెళ్లొస్తా అత్తయ్యా అంటే వెళ్లమని తాను చెప్పింది. ఇలా రాయబేరాలు నడుపుతుందని తను అనుకోలేదు.

"రాత్రికి మీ నాన్నతో మాట్లాడుతాలేరా.." అంది సరస్వతి.

★★★★★★★★★★★★★

"నాది పోయే ప్రాణమేగా , నాకోసం ఆ స్థలం ఎందుకు వృధా చేస్తారు పిల్లాడి మాట వినండి.." అంది సరస్వతి. భార్య వైపు తదేకంగా చూశాడు రఘురాం.

ప్రక్కరోజు ఎర్లీమార్నింగ్ ఒక నిర్ణయానికి వచ్చి వెళ్లి కొడుకూ కోడలు పడుకున్న గది దగ్గరకెళ్ళి తలుపు తట్టాడు. అప్పటికింకా సరస్వతి నిద్ర లేవలేదు.

"ఏంటి నాన్నా?" అని కళ్లు నులుము కుంటూ బయటకు వచ్చాడు సూర్య నారాయణ. విడిపోయిన జుట్టు ముడి వేసుకుంటూ , లహరి కూడా వచ్చింది.

"ఏంటి మావయ్యా, అత్తయ్య కేమయినా నలతగా వుందా?" అడిగింది.

"కాదమ్మా.. నాకే నలతగా వుంది" అని కొడుకు వైపు తిరిగి "మీరు ఇల్లు ఖాళీ చేసి వెళ్లండ్రా" అన్నాడు.

పిడుగు పడ్డట్టూ ఇద్దరూ అదిరి పడ్డారు. "ఏంటి నాన్నా?" అని అడిగాడు సూర్య.

"నువ్వు సరిగ్గానే విన్నావురా. నీకు జీతం వస్తుంది. అద్దె కట్టుకోలేని స్థితిలో లేవు. దయచేసి ఇల్లు ఖాళీ చేసి వెళ్లండి. నేను ఇలా ఖాళీ చేయమని చెప్పిన విషయం మీ అమ్మకి చెబితే నా మీద ఒట్టే."

చెప్పి వెనుతిరిగాడు రఘురాం. వారం రోజుల వ్యవధిలో సూర్య ఇల్లు ఖాళీ చేశాడు.

"ఇంత సడన్‌గా ఈ నిర్ణయం మేంట్రా ?" అడిగింది సరస్వతి.

"కంపెనీకి దగ్గరగా ఏదో ఇల్లు చూసుకున్నాడట. వాడి కంఫర్ట్ వాడు చూసుకోవాలి కదా.పోనివ్వు సరస్వతీ" అన్నాడు రఘురాం. లహరి ఏమీ మాట్లాడలేదు.

"ఆ స్థలం వీరాస్వామికి ఇస్తాం లేరా, షాపులకి రెంట్ కూడా వస్తుంది కదా.. " అంది సరస్వతి.

స్థలం ఇవ్వనందుకు వెళ్తున్నాడేమో అనుకొని అంది సరస్వతి,

"ఆ వచ్చే రెంట్లోవో మీరే తీసుకోండి అత్తయ్యా. మీకసలే ఒంట్లో బావోలేదు కదా.." అంది లహరి.

"మంచిదమ్మా. వర్షం వస్తుంది..బయలు దేరండి.." తొందర చేశాడు రఘురాం.

సూర్య తల్లి దగ్గరకు వచ్చి "నువ్వేం బెంగపడకమ్మా..రెండ్రోజులకొకసారి వచ్చి నిన్నూ నాన్నని చూసుకుంటాం..." అన్నాడు.

"దానిదేముంది లేరా..సిటీలోనేగా మీరుండేది. మాకు చూడాలనిపిస్తే మేమే వస్తాం.మీకు చూడాలనిపిస్తే మీరూ వద్దురు.." అన్నాడు రఘురాం.

కొడుకూ కోడలు లగేజీతో వెళ్ళి పోయాక... "మీరేమైనా బెదరగొట్టి పిల్లల్ని వెళ్లగొట్టడం లేదు కదా"అంది సరస్వతి.

"అవేం మాటలే.." అన్నాడు రఘురాం.

"మనస్సు బాగలేదు. ఊయలు ఊపుదురు రండి.." అని ఊయల దగ్గరకి వెళ్లింది సరస్వతి.

నవ్వుతూ వెంట నడిచాడు రఘురాం. ముందురోజు వీరాస్వామిని కలిసి గదమాయిస్తే అతడి పెదవి విప్పి చెప్పిన మాటలు గుర్తొచ్చాయ్ రఘురాంకి.

"నేను చేసే సిమెంట్ వ్యాపారానికి , ఇప్పటికే రెండు గౌడౌన్‌లు ఉన్నాయ్ బాబాయ్. మీ స్థలం నేను ఏం చేసుకోను? ఇదంతా మీ కోడలు పిల్ల మా ఆవిడా వేసిన స్కెచ్. ఆ స్థలంలో ఊయల వేసి మీరు ఎంజాయ్‌చేస్తున్నారు కదా. అది చూసి మీ కోడలు కళ్లల్లో నిప్పులు పోసుకుంది. మీతోనే ఆ ఊయల తీసేయించాలనేది మీ కోడలిగారి అంతరంగం. నిజానికి ఆ స్థలంలో షాపు రూంలు కడితే ఎవరైనా కళ్లకి అద్దుకొని తీసుకుంటారు. ఆ విషయం మీకూ తెలుసు.ఆమె ఆనందానికి వెలగట్టగలిగే షరాబులం కాదు కదా మనం" అన్నాడు వీరాస్వామి.

వీరాస్వామికి , సరస్వతికి ఉన్న అనారోగ్య సమస్య తెలుసు.

"కూర్చొని పది నిమిషాలు అయింది. ఊపరే.." అంది సరస్వతి."

"కాస్త ఉండవే " అన్నాడు రఘురాం తన లుంగీ సర్దుకుంటూ...

COMMENTS